

عنوان مقاله:

باززنده سازی آب انبارهانمونه موردی آب انبار خواجه در میدان خان یزد

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

سجاد موذن - استادیار گروه مرمت دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه علم و صنعت ایران

اصغر محمدمرادی - استاد گروه مرمت دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه علم و صنعت ایران

خلاصه مقاله:

بسیاری از بناهای تاریخی متروک دارای کالبد سالم به علت عدم وجود خلاقیت معمارانه در امر احیاء، نقش مثبتی در حیات شهر ندارند. قابلیت های این بناها نه تنها نادیده گرفته می شود، بلکه به عنوان مزاحمان توسعه های ناگهانی، گاه حضورشان مغایر منافع قرار می گیرد. در شهر یزد با آب و هوای گرم و خشک، در دوره ای که امکانات صنعتی امروز در دسترس معماران نبود، تامین آب مورد نیاز مردم و نگهداری از آن در سطح شهر، مسئله ای پیچیده و نیازمند خلاقیت بود. این مقاله به احیاء و استفاده مجدد یکی از عناصر این سیستم هوشمندانه خواهد پرداخت. این بناها به دلیل شکل خاص خود، کمتر اجازه دخالت را به دست اندرکاران امر احیاء داده اند و با وجود این که شمار آنها در شهر یزد به بیش از ۳۰۰ عدد می رسد، امروز متروک مانده اند. بر همین اساس این سوال مطرح می شود که چگونه می توان با پیوند سنت های اصیل شکل دهنده آب انبارها و تکنولوژی روز، آب انبارها را به چرخه حیات شهر برگرداند؟ روش مورد استفاده در این تحقیق طراحی پژوهی است. مبانی طرح احیاء عبارتند از: نیاز به حضور آب در فضای مخزن (نیاز سازه ای)، عامالمنفعه بودن، استفاده از مخزن به عنوان تعدیل کننده حرارتی، بناهای تاریخی آرامبخش، تذکردهنده و آموزنده و فرازمانی و فرامکانی و فراعلمکردی بودن معماری ایرانی. بر اساس راهبردهای فوق کارکردهایی که جهت انطباق موضوعات جدید با کالبد آب انبارها در نظر گرفته شده اند از این قراراند: استفاده از مخزن آب انبار به عنوان منبع ذخیره آب شهر؛ ایجاد کف های شناور در مخزنها، استفاده از مخزن و بادگیرها به عنوان هواساز در مقیاس محله.

کلمات کلیدی:

احیاء، آب انبار، کف شناور، سیستم های تاسیساتی (سرمایشی) غیرفعال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1613376>

